

Reizen in een woonwagen, arm maar vrij, je moet maar durven! Zo begon dit stel de reis van hun leven

NIEUWS Stel je voor: een vrij leven, op een dag zomaar van huis weggaan, om een grote reis te maken. Te voet, op de fiets, of in een woonwagen. Velen fantaseren erover, weinig mensen doen het. Auteur Mariët Meester en haar man Jaap de Ruig, kunstenaar, zochten én vonden dit avontuur al in de jaren tachtig.

Hilbrand Rozema

vrijdag 25 april 2025, 02:15 ■ aangepast 09:05

En dat werd de reis van hun leven. Nog steeds zijn ze trouw aan de ruim veertig jaar terug ingeslagen weg: bewust consuminderen, al je spulletjes zelf opknappen of in elkaar flansen. En nóóit je hand ophouden.

Meester schreef al een plank vol sappige, leerzame fictie en non-fictie. Zo zou je nu, net na Pasen, bijvoorbeeld mooi *De tribune van de armen* kunnen lezen, over hoe de Heilige Week wordt gevierd in Málaga, de stad waar zij elk jaar een tijdje wonen. Elk jaar mag daar een gevangene anoniem het kruis dragen in de processie; na afloop krijgt hij gratie. Hoe mooi is dat!

Hoe begon dit duo-kunstenaarsbestaan? Dat staat nu in *Een vrij leven. Een radicale zoektocht naar een onafhankelijk bestaan - zonder de aarde te belasten*. Meester doet in dit nieuwe boek verslag van die eerste, gevaarlijke reizen per zelfgebouwde woonwagen, getrokken door een pony en later een paard: de onzekerheid en het ongemak, het op elkaars lip zitten, in een rijdend lucifersdoosje. Dat doet ze beeldend, onsentimenteel en met droge humor.

Dicht bij de natuur leven en dieren om zich heen, dat willen ze. Hij eerst, hij verlaat Nederland in licht overspannen toestand; zij reist hem dan maar na, wil die vent toch niet kwijt. Ze stapte uit op een verlaten Frans perron. Ze treft hem aan tussen de geiten, op een oud landgoed.

Later knutselt hij een miniem woonwagentje in elkaar, op het onderstel van een roestige lorrie. Zo begint het. Vrachtwagens denderen langs, het is zenuwslopend voor man en paard - en telkens weer is het spannend wat de nieuwe dag brengt.

Hun leven wordt een doorlopend onderzoek, naar wat mensen bezighoudt en hoe ze leven. Als reizigers trekken ze door de gesettelde wereld, van boeren en burgers; die zijn vaak op hun hoede, óf storten juist hun hele hart uit - ze trekken immers toch weer verder.

Overal zien ze vuilnisdumps en kwistig gebruik van landbouwgif. Maar er zijn veel mooie momenten, van gulheid, gastvrijheid en vriendschap. In die begintijd scharrelen ze vaak hun kost bij elkaar op akkers en in boomgaarden, daar schiet altijd wel wat over. En op vuilnisbelten ligt veel bruikbaar.

Meester overwint haar weerzin, en reparatie en hergebruik van 'ouwe rommel' wordt een ware teamsport voor het stel. De Ruig heeft gouden handen en kan alles maken, of het nu paardentuig is of meubilair.

Hun keuzes doen denken aan *dumpster diving*, spullen zoeken in afval. Met hun protest tegen verkwisting, vervuiling en de gevolgen van snelle verstedelijking, waren ze achteraf pioniers van de kringlooeconomie.

Soms komen er Nederlandse vrienden langs. Die zeuren dan over hun relatieproblemen; ze missen de concentratie om echt te luisteren. Dapper, op het roekeloze af, overleefden Meester en De Ruig zo in de marge van Europa. Ze krijgen er slag van, van dit leven als bermtoeristen van onze gejaagde, moderne economie.

Dit alles zou al inspirerend zijn als het verzonnen was - maar het is echt gebeurd. Daarvan getuigen ook de vele foto's. Tot op heden houden ze, nu meer gesetteld, hun duurzame leven vol: een fiere zoektocht naar 'het mooiste bestaan met de kleinst mogelijke ecologische voetafdruk'. Een wonderbaarlijk woonwagenavontuur, dat je meteen wilt herlezen - en dat het getut in een tv-programma als 'Ik Vertrek' finaal het nakijken geeft.